

Testbeleid in de huisartsenpraktijk bij vermoeden van COVID-19

Bij vermoeden van COVID-19 kan in de huisartsenpraktijk diagnostiek naar COVID-19 worden ingezet indien dit belangrijke gevolgen heeft voor de geteste patiënt of zijn directe omgeving.

Diagnostiek voor organisatie van zorg

In de volgende situaties is het van belang om de diagnose COVID-19 te bevestigen dan wel uit te sluiten, zodat de juiste voorzorgsmaatregelen kunnen worden getroffen door hulpverleners of anderen zoals mantelzorgers of huisgenoten:

- Patiënten met grote zorgbehoefte (bv. door inzet thuis- of huisartsenzorg);
- Patiënten die (gaan) verblijven in een zorginstelling; woongroep/hospice/zorghotel

Diagnostiek voor bepalen behandeling

Aangezien er geen (vroeg)behandeling beschikbaar is voor COVID-19 in de eerste lijn heeft het inzetten van diagnostiek hiernaar in het algemeen weinig meerwaarde, zeker als het gaat om ongecompliceerde luchtweginfecties.

In uitzonderlijke gevallen zal diagnostiek bijdragen aan het bepalen van het inzetten of nalaten van een behandeling. Bijvoorbeeld bij patiënten met een gecompliceerde luchtweginfectie waarbij sprake is van onvoldoende verbetering op een antibioticum. Bij patiënten met risicofactoren voor een ernstig beloop en luchtwegklachten (hoesten of kortademigheid) met koorts zal veelal ook eerder diagnostiek worden ingezet dan bij patiënten die niet in de risicogroep vallen. De huisarts maakt zelf een afweging of diagnostiek zinvol is en overlegt laagdrempelig met de tweede lijn over het te voeren beleid.

Gezien de snelle ontwikkelingen evalueren we dagelijks of dit document nog aansluit bij de huidige inzichten en de testcapaciteiten (02-04-2020).

<https://lci.rivm.nl/richtlijnen/covid-19#indicaties-voor-diagnostiek>